KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 11 päivänä maaliskuuta 2008,

valtiontukiohjelmasta, jonka Saksa on toteuttanut kasvihuoneiden käyttöön tarkoitettujen kivennäisöljyjen vapauttamiseksi verosta

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 860)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2008/715/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan,

on mainitun artiklan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ja ottanut huomioon nämä huomautukset ([1]),

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

(1) Saksa ilmoitti 19 päivänä huhtikuuta 2005 päivätyllä ja 20 päivänä huhtikuuta 2005 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä toimenpiteestä, jolla kasvihuoneille myönnetään veronpalautusta vuosiksi 2005 ja 2006. Tämä toimenpide sisältää lykkäysehdon, jonka mukaan sen toteuttaminen edellyttää komission hyväksyntää. Asia kirjattiin rekisteriin numerolla N 189/05.

(2) Tällä toimenpiteellä jatketaan ilmoittamatonta tukiohjelmaa (2001–2002), jota jatkettiin jo kerran (2003–2004), mistä toimenpiteestä ei myöskään ollut ilmoitettu. Nämä molemmat toimenpiteet, joista ei ollut ilmoitettu, kirjattiin ilmoittamattomien tukien rekisteriin numerolla NN 36/05.

(3) Komissio ilmoitti 20 päivänä lokakuuta 2005 päivätyllä kirjeellä perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkintamenettelyn aloittamisesta ([2]). Saksa esitti huomautuksensa 22. marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä. Komissio on vastaanottanut useita huomautuksia kolmansilta osapuolilta. Saksa on antanut näistä huomautuksista lausunnon 14 päivänä kesäkuuta 2006 päivätyllä kirjeellä sekä toimittanut lisätietoja 12 päivänä joulukuuta 2007 päivätyllä kirjeellä.

II KUVAUS

(4) Lailla kivennäisöljyverolain muuttamisesta Saksa otti 16 päivänä elokuuta 2001 käyttöön kaksivuotisen kasvihuoneissa ja katetuissa tiloissa käytettävien lämmitysaineiden (lämmitysöljy, metaani, nestekaasu) alennetun kivennäisöljyveron. Tuki myönnettiin veronpalautuksen muodossa.

(5) Alun perin tammikuun 1 päivän 2001 ja joulukuun 31 päivän 2002 välisenä aikana käytetyille lämmitysaineille myönnetyn alennetun veron voimassaoloa jatkettiin Saksan 23 päivänä joulukuuta 2002 säätämällä lailla ympäristöverouudistuksen jatkamisesta joulukuun 31 päivään 2004.

(6) Joulukuun 9 päivänä 2004 annetulla lailla direktiivin saattamisesta osaksi kansallista oikeusjärjestystä Saksa aikoi jatkaa tätä veronpalautusjärjestelmää vuoden 2006 loppuun, ja se ilmoitti tästä jatkotoimenpiteestä valtiontukena N 189/05.

(7) Liitteen I taulukot havainnollistavat veronpalautuksia ja niiden taloudellisia vaikutuksia kasvihuoneviljelyyn muuhun maatalousalaan verrattuna.

(8) Komissio on aloittanut tutkintamenettelyn seuraavista syistä:

(9) Kyseinen toimenpide on valtiontukea. Saksan mukaan toimenpiteeseen voidaan soveltaa energiatuotteiden verotuksesta annetuissa neuvoston direktiiveissä (direktiivi 92/81/ETY, joka on korvattu vuodesta 2003 alkaen direktiivillä 2003/96/EY) säädettyä poikkeusta. Kyseisten direktiivien mukaan jäsenvaltiot voivat myöntää alennettuja verojen määriä puutarhaviljelyssä käytettäville energiatuotteille.

([1]) EUVL C 67, 18.3.2006, s. 23.
([2]) Katso alaviite 1.

(10) Komissio ei ole tästä näkemyksestä samaa mieltä. Kyseisten direktiivien ja etenkin direktiivin 2003/96/EY mukaan jäsenvaltioiden käyttöön ottamien verotoimenpiteiden on oltava yhteisön lainsäädännön mukaisia eikä direktiivien poikkeussäännöksillä saa rajoittaa kilpailusääntöjä. Toimenpiteet eivät saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa eivätkä aiheuttaa kilpailun vääristymistä.

(11) Lisäksi tuki näytti selvästi vääristävän kilpailua, koska energiaintensiivisen alan, kuten kasvihuoneviljelyn, energiatuotteiden verorasituksen alentamisella on suora vaikutus tuotantokustannuksiin ja sen vuoksi kilpailukykyyn.

(12) Samoin korostettiin, että kyseinen vapautus oli erittäin valikoiva, koska siinä tehtiin ero avomaa- ja kasvihuonetuottajien välillä puutarhaviljelyn alalla.

(13) Komissio painotti, että jäsenvaltiot voivat myöntää verohelpotuksia, mutta kilpailusäännöt on asetettava tämän edelle. Valtiontukia koskevassa lainsäädännössä ei siinä vaiheessa näyttänyt olevan säännöksiä, jotka antaisivat jäsenvaltioille mahdollisuuden myöntää tämäntyyppisiä verotukia.

(14) Komissio katsoi siinä vaiheessa, että kyseinen toimenpide oli toimintatukea, joka ei sovellu yhteismarkkinoille.

III **SAKSAN HUOMAUTUKSET**

(15) Saksa esitti huomautuksia sekä itse asiasta että menettelystä.

(16) Saksan näkemyksen mukaan veronalennus ei asian luonteen vuoksi ollut valikoiva, sillä lämmitysaineita käytetään vain suljetuissa tiloissa.

(17) Siinä tapauksessa, että toimenpide on valikoiva ja siten myös valtiontukea, on se oikeutettu perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla. Tukien erityisoikeudellinen oikeutus syntyy direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 2 kohdan f alakohdasta sekä myöhemmässä sääntelyjärjestelmässä direktiivin 2003/96/EY 15 artiklan 3 kohdasta. Saksa katsoo, että kyse on ”[näillä direktiiveillä] jäsenvaltioille annetun toimivallan käyttämisestä”. Sen mukaan on ristiriitaista, että komissio, joka itse ehdotti näitä direktiivejä, vetoaa Saksaa vastaan siihen, että toimenpide muodostaa vaaran yhteismarkkinoille. Lisäksi kyseisten direktiivien kilpailuoikeudelliset näkökohdat eivät ole Saksan mukaan ensisijaisia.

(18) Saksan käsityksen mukaan asiaan voidaan soveltaa ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen ([3]) 52 kohtaa, koska jo kannettavaa veroa korotettiin merkittävästi. Lakia kivennäisöljyn verosta tai sen korvannutta energiaverolakia on pidettävä jo kannettavana ympäristöverona. Niihin sisältyviä energiaverokantoja korotettiin Saksan mukaan huomattavasti 1. huhtikuuta 1999 alkaen ympäristöverouudistuksella, kuten liitteenä olevista taulukoista (liite I) on nähtävissä.

(19) Näiden säännösten tarkoituksena on ohjata energian verotuksen avulla kysyntää energiaa ja luonnonvaroja säästäviin tuotteisiin ja kannustaa ympäristöystävällisten menetelmien ja teknologioiden kehittämistä. Energiaverotusta koskevilla säännöksillä on siten huomattava vaikutus ympäristönsuojeluun.

(20) Saksa viittaa tässä yhteydessä Hannoverin Leibnitz-yliopiston biologisten tuotantoyritysten laitoksella toimivan kaupallisen puutarhaviljelyn keskuksen tekemään tutkimukseen kasvihuoneviljelyn energiatehokkuudesta.

([3]) EYVL C 37, 3.2.2001, s. 3.

(21) Energian korkeampi verotus on erityisen raskas rasite kasvihuoneita tai katettuja tiloja kasvien tuotantoa varten lämmittäville yrityksille näiden energiaintensiivisen viljelytavan takia. Tätä taustaa vasten oli Saksan mukaan aiheellista ottaa käyttöön verohelpotus, jolla näiden yritysten asemaa helpotetaan väliaikaisesti. Tämä tarve jatkui vielä joulukuun 31 päivän 2002 jälkeen, jolloin verohelpotuksen voimassaolon oli alun perin määrä päättyä. Tästä syystä verohelpotusta jatkettiin lailla ympäristöverouudistuksen jatkamisesta kahdella vuodella joulukuun 31 päivään 2004 asti. Kasvihuoneita tai katettuja tiloja kasvien tuotantoa varten lämmittävien maa- ja metsätalousyritysten erityisen vaikean kilpailutilanteen ottamiseksi huomioon myös vuosina 2005 ja 2006 säädettiin veronalennuksen myöntämisestä myös tänä ajanjaksona.

(22) Saksa katsoo, että yhteisön suuntaviivojen 52 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät. Näin ollen vuosina 2001–2006 sovelletun veronalennuksen tukioikeudellisena perusteena voidaan sen mukaan pitää yhteisön suuntaviivojen 51 kohdan 1 kohdan b alakohtaa.

(23) Mikäli veronalennus koskee yhteisön veroa, joka on yhdenmukaistettu direktiivin 92/81/ETY tai direktiivin 2003/96/EY säännösten mukaisesti, soveltuu veronalennus yhteismarkkinoille ainakin siltä osin kuin se ei ylitä asianomaista yhteisön vähimmäisverokantaa. Sama (eli soveltuvuus yhteismarkkinoille) koskee veronalennuksia tapauksissa, joissa yhteisön veroa ei ole, ainakin siltä osin kuin alennus ylittää 20 prosenttia valtion sisäisestä verosta.

(24) Saksa on lisäksi ilmoittanut, että jo ympäristöverouudistuksen käynnistäneen lakiluonnoksen yhteydessä keskusteltiin kasvihuoneita tai katettuja tiloja kasvien tuotantoon lämmittävien maa- ja metsätalousyritysten verohelpotuksista, koska korkeampi verotus rasittaa niitä niiden energiaintensiivisen viljelytavan vuoksi erityisen raskaasti. Tämän lain oli alun perin tarkoitus tulla voimaan 1. tammikuuta 1999, ja sen kovassa kiireessä suoritetun parlamenttikäsittelyn yhteydessä maa- ja metsätalous oli tarkoitus liittää tuotantotalouden tukimekanismin piiriin. Kyseinen veronalennus otettiin käyttöön vasta 1 päivänä tammikuuta 2001 voimaan tulleella kivennäisöljyverolain erillisellä muutoksella, kun taas sen ensimmäinen jatkaminen, joka koski ajanjaksoa 2003–2004, tapahtui lailla ympäristöverouudistuksen jatkamisesta.

(25) Saksan mukaan se oli saanut aiemmista yhteydenotoistaan komissioon sen käsityksen, että kyseinen veronalennus olisi lainmukainen. Se viittasi etenkin kilpailun edellytyksiä maataloudessa käsittelevän työryhmän kokouksessa 26 ja 27 päivänä lokakuuta 1999 komission suullisesti esittämiin lausumiin. Joka tapauksessa viimeistään Saksan 29 päivänä elokuuta 2001 antaman ilmoituksen jälkeen asia oli komission tiedossa, joten se olisi voinut arvioida veronalennuksen soveltuvuuden yhteismarkkinoille jo tuolloin. Saksa vetosi nimenomaisesti asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([4]) 10 artiklan 1 kohtaan ja 14 artiklan 1 kohdan toiseen virkkeeseen. Tukien mahdollinen takaisinperiminen ei olisi luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteiden eikä hyvän hallinnon periaatteiden mukaista. Saksa katsoi kolmansien osapuolien huomautusten osoittavan, että niiden odotukset olivat olleet perusteltuja.

IV **KOLMANSIEN OSAPUOLIEN HUOMAUTUKSET**

(26) Kolmannet osapuolet esittivät pääasiassa samoja perusteluja, joihin Saksa jo oli vedonnut. Toimenpiteet eivät niiden mukaan olleet valikoivia siitäkään syystä, että ne olivat avoimia kaikille kasvihuoneissa ja katetuissa tiloissa viljelyä harjoittaville maa- ja metsätalousyrityksille. Lisäksi katsottiin, että toimenpiteet eivät häiritse yhteisön kauppaa. Kasvihuoneiden viljelyala pieneni kyseisinä vuosina huomattavasti, ja kilpailevien tuotteiden tuonti Saksaan lisääntyi. Saksan tuotantomäärät olivat suhteessa yhteisön sisäiseen vihanneskauppaan muutenkin varsin vähäiset. Lisäksi avomaa- ja kasvihuoneviljely eivät kilpaile suoraan keskenään, eivätkä niiden tuotteet pääosin ole korvattavissa toisillaan. Mikäli toimenpide on valtiontukea, tämä voidaan perustella perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdalla, koska toimenpiteellä edistetään puutarhaviljelyn kehitystä. Toimenpiteen avulla puutarhaviljelyala voi mukautua kohonneisiin energianhintoihin,

([4]) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

ja sillä lievennetään muiden jäsenvaltioiden selvästi alempien energian bruttohintojen aiheuttamia ”kilpailun vääristymiä”, jotka haittaavat Saksassa tuotantoa harjoittavia yrityksiä. Kolmansien osapuolien mukaan Saksan tuet eivät todellakaan aiheuta ”kilpailun vääristymistä”. Toimenpiteellä päinvastoin (osittain) korjataan jo olemassa oleva Saksan kasvihuoneviljelyä haittaava ”kilpailun vääristymä”. Määräaikaisuutensa vuoksi nämä toimenpiteet muodostavat kyseiselle alalle voimakkaan kannustimen sopeutua energianhintojen nousuun toteuttamalla energiansäästö- ja järkeistämistoimenpiteitä ja tekemällä tätä koskevia investointeja. Näin ollen kyseisten toimenpiteiden täytyisi olla hyväksyttäviä, sillä muutoin direktiivin 92/81/EY ja direktiivin 2003/96/EY tarkoitukset vesittyisivät tai niitä rajoitettaisiin perusteettomasti. Toissijaisesti viitataan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen RSV-asiassa ([5]) antamaan tuomioon ja katsotaan, että tuensaajien luottamuksensuoja estää tukien takaisinperimisen, koska komissio tiesi tuesta jo 29 päivänä elokuuta 2001, mutta aloitti saamansa tietopyynnön johdosta sitä koskevan tutkintamenettelyn vasta 20 päivänä huhtikuuta 2005. Lisäksi monet yritykset ovat vaarassa joutua maksukyvyttömyystilaan, mikäli tuki peritään takaisin.

V TOIMENPITEEN ARVIOINTI

(27) Hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2200/96 ([6]) 43 artiklan mukaan asetuksessa mainittujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa. Näin ollen hedelmien ja vihannesten tuotanto ja kauppa kuuluvat valtiontukien myöntämistä koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamisalaan.

(28) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(29) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on antamassaan tuomiossa todennut, että ratkaistaessa, onko jokin valtion toimenpide perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettua valtiontukea, on tutkittava, saako tuensaajayritys sellaista taloudellista etua, jota se ei olisi saanut tavanomaisten markkinoilla sovellettavien ehtojen mukaan ([7]), tai vapauttaako toimenpide yrityksen sellaisista kustannuksista, jotka olisivat muuten kuluttaneet sen varoja ([8]).

(30) Veronpalautuksina toteutettava toimenpide antaa tuensaajayrityksille taloudellista etua alennetun verorasituksen muodossa. Tämä merkitsee vapautumista kustannuksista, jotka olisivat muuten kuluttaneet niiden varoja. Tuki myönnetään julkisista varoista tietyille yrityksille, tarkemmin sanoen kasvihuoneissa ja katetuissa tiloissa viljelyä harjoittaville maa- ja metsätalouden tuotantoalan yrityksille.

(31) Tukea ei myönnetä kaikille yrityksille, ja se on siten valikoivaa. Näin ollen toimenpide on perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

(32) Veronpalautuksen on voitava vääristää kilpailua ([9]) ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ([10]).

(33) Saksa on merkittävä kasvihuoneviljelytuotteiden tuottaja. Myös näiden tuotteiden kauppa on huomattavaa, kuten seuraavat tilastot osoittavat.

([5]) Asia 223/85, Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabrieken en Scheepswerven NV v. komissio, Kok. 1987, s. 4617.
([6]) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.
([7]) Asia C-39/94, SFEI ym., Kok. 1996, s. I-3547, 60 kohta.
([8]) Asia C-301/87, Ranska v. komissio, Kok. 1990, s. I-307, 41 kohta.
([9]) Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan valtiontuesta johtuva yrityksen kilpailuaseman paraneminen on yleensä osoitus kilpailun vääristymisestä verrattuna muihin kilpaileviin yrityksiin, jotka eivät saa tällaista tukea.
([10]) Ks. jäljempänä olevat tilastotiedot (lähde: Eurostat).

	2001	2002	2003	2004	2005
Vihannekset					
Tuonti					
Arvo (1 000 EUR)	6 705 483	6 936 685	7 049 757	6 845 103	6 979 459
Määrä (tonnia)	5 346 123	5 365 972	5 599 183	5 621 769	5 464 528
Vienti					
Arvo (1 000 EUR)	867 832	985 187	1 030 880	1 045 543	1 122 869
Määrä (tonnia)	2 227 612	2 243 611	2 133 544	2 164 328	2 345 796
Kukat					
Tuonti					
Arvo (1 000 EUR)	3 413 206	3 614 349	3 673 148	3 691 913	3 723 794
Määrä (tonnia)	1 285 460	1 442 078	1 547 266	1 573 104	1 671 568
Vienti					
Arvo (1 000 EUR)	405 250	482 993	546 938	526 374	573 022
Määrä (tonnia)	235 333	326 613	286 080	283 426	355 969

(34) Saksalaiset kasvihuoneviljelytuotteet kilpailevat muiden jäsenvaltioiden kasvihuoneviljelytuotteiden kanssa. Saksa ja kolmannet osapuolet eivät suinkaan kiistäneet tätä, vaan jopa totesivat, että kasvihuoneviljely-yritykset vapautettiin verosta juuri niiden kilpailuaseman parantamiseksi alankomaalaisiin kilpailijoihin nähden, joiden tuotantoedellytykset ovat samojen lähteiden mukaan suotuisammat alhaisempien energian bruttohintojen vuoksi. Kyseessä on siis suora kilpailu. Siten myös erään kolmannen osapuolen väite, jonka mukaan kasvihuoneviljelytuotteiden ja avomaaviljelytuotteiden välillä ei ole suoraa kilpailua, on merkityksetön, koska saksalaisten kasvihuoneviljelytuotteiden ja muiden jäsenvaltioiden, myös Alankomaiden, kasvihuoneviljelytuotteiden välillä vallitsee suora kilpailu.

(35) Näin ollen vapautus tavallisesti kannettavista veroista voi vääristää kilpailua. Tässä yhteydessä perustelulla, jonka mukaan energianhinnat ovat muissa jäsenvaltioissa alhaisemmat, ei ole merkitystä ([11]). Vaikka pitäisikin paikkansa, että lähtökohdat tämän tuotantotekijän osalta ovat erilaisia, se ei muuta sitä seikkaa, että Saksan myöntämä veronpalautus voi vääristää kilpailua.

(36) Tuki voi myös vaikuttaa myös jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tämän osoittavat edellä esitetyt varsin huomattavat kauppavirrat. Vaikka väite, jonka mukaan kasvihuoneiden viljelyala olisi tuntuvasti pienentynyt ja tuonti Saksaan olisi lisääntynyt, pitäisikin paikkansa, se ei vielä todista, että toimenpide ei olisi häirinnyt kauppaa. Ei ole mahdotonta, että ilman toimenpidettä viljelyala olisi pienentynyt tai tuonti Saksaan olisi lisääntynyt vielä enemmän. Koska Saksa käy yhteisön sisäistä kauppaa kasvihuoneviljelytuotteilla, kysymys siitä, kuinka merkittävinä Saksan tuotantomääriä tulee pitää, on merkityksetön.

(37) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukainen valtiontukien myöntämiskielto ei kuitenkaan ole poikkeukseton. Komissio on tutkinut, voidaanko toimenpiteen osalta soveltaa jotakin perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa säädetyn tukien kieltämistä koskevan periaatteen poikkeusta tai vapautusta.

(38) Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan erityisedellytyksiä, jotka koskevat yksittäisille kuluttajille myönnettävää sosiaalista tukea, tukea luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi taikka tukea tiettyjen Saksan liittotasavallan alueiden taloudellisen haitan korvaamiseksi, ei voida tässä tapauksessa soveltaa riippumatta siitä, ketkä kyseisen toimenpiteen tuensaajat ovat.

([11]) Ks. yhteisöjen tuomioistuimen 2.7.1974 antama tuomio asiassa 173/73, Italia v. komissio, Kok. 1974, s. 709, kohdat 36–40.

(39) Komissio katsoo, että perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määrättyjä, tietyn talousalueen kehityksen edistämistä koskevia poikkeuksia ei voida soveltaa tähän tukijärjestelmään, sillä toimenpiteellä ei tueta taloudellista kehitystä alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma.

(40) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa määrätyn poikkeuksen osalta todettakoon vain, että kyseisellä verotoimenpiteellä ei edistetä Euroopan yhteistä etua koskevaa tärkeää hanketta eikä pyritä poistamaan Saksan liittotasavallan taloudessa olevaa vakavaa häiriötä. Kyse ei myöskään ole perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetusta kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistämisestä.

(41) Komissio huomauttaa tässä yhteydessä, että tutkintamenettelyn kuluessa sen paremmin Saksa kuin kolmannet osapuolet eivät vedonneet mainittuihin poikkeuksiin tai vapautuksiin.

(42) Ainoa vapautus, jota voitaisiin harkita sovellettavan, on 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätty vapautus, jonka mukaan yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

(43) Kyseisiin toimenpiteisiin sovelletaan ([12]) yhteisön suuntaviivoja maatalousalan valtiontuesta ([13]) (jäljempänä 'maatalouden suuntaviivat').

(44) Maatalouden suuntaviivoissa tai muussa maataloutta koskevassa sääntelyssä ei kuitenkaan nimenomaisesti säädetä edellä kuvattuihin toimenpiteisiin sovellettavista poikkeuksista tai vapautuksista perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa säädetystä tukien kieltämistä koskevasta periaatteesta. Komissio toteaa erityisesti, että yhteisön suuntaviivojen investointitukia koskevaa 4 kohtaa ei tässä tapauksessa voida soveltaa. Veronpalautus ei ole sidottu tehtyihin investointeihin.

([12]) Komission ilmoitus valtiontuen sääntöjenvastaisuuden arvioinnissa sovellettavien sääntöjen määräytymisestä (EYVL C 119, 22.5.2002, s. 22).

([13]) EYVL C 28, 1.2.2000, s. 2, oikaisu EYVL C 232, 12.8.2000, s. 17.

(45) Saksa ja eräät kolmannet osapuolet katsovat, että tukien oikeudellinen peruste syntyy direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 2 kohdan f alakohdasta sekä sitä seuranneessa sääntelyjärjestelmässä direktiivin 2003/96/EY 15 artiklan 3 kohdasta ja että tämä on maatalouden suuntaviivojen 3.4 kohdan mukaista.

(46) Direktiivin 2003/96/EY johdanto-osan 15 ja 24 kappaleessa todetaan, että toimenpiteiden, joilla sovelletaan eriytettyjä verokantoja, on oltava sisämarkkina- ja kilpailusääntöjen mukaisia, jotta ne eivät saa aikaan kilpailun vääristymiä. Kilpailusääntöjen pakollinen soveltaminen vahvistetaan lisäksi direktiivin 2003/96/EY 26 artiklassa, jossa jäsenvaltiot velvoitetaan ilmoittamaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti direktiivin perusteella toteutetuista toimenpiteistä, esimerkiksi veronpalautuksista, mikäli ne voivat olla valtiontukea. Artiklassa säädetään nimenomaisesti, että komissiolle kyseisen direktiivin perusteella tehdyt tiedonannot eivät vapauta jäsenvaltioita perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

(47) Sama pätee direktiiviin 92/81/ETY, jonka johdanto-osan kappaleissa (tarkemmin sanottuna johdanto-osan kuudennessa kappaleessa) täsmennetään, että jäsenvaltioiden annetaan halutessaan soveltaa alueillaan tiettyjä verovapautuksia, jos tämä ei vääristä kilpailua. Direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat soveltaa täydellisiä tai osittaisia valmisteveron määrää koskevia vapautuksia tai alennuksia "sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista". Komissio muistuttaa tässä yhteydessä, että sen toimivalta valtiontukea koskevissa kysymyksissä perustuu suorasti perustamissopimukseen. Yhteisön lainsäädännöllä ei voida rajoittaa komission toimivaltaa tällä alalla.

(48) Saksan näkemykseen, jonka mukaan veronpalautuksessa on kyse "[näillä direktiiveillä] jäsenvaltioille annetun toimivallan käyttämisestä", komissio vastaa, että tämä on mahdollista ainoastaan edellä mainittujen ehtojen täyttyessä. Saksan mukaan on myös ristiriitaista, että komissio, joka itse ehdotti näitä direktiivejä, vetoaa Saksaa vastaan siihen, että toimenpide muodostaa vaaran yhteismarkkinoille. Saksa ei ole esittänyt, että mainittuja direktiivejä ei olisi komission tulkinnan mukaan mitenkään mahdollista soveltaa tehokkaasti. Komissio ei luonnollisesti sulje pois sellaisten tilanteiden mahdollisuutta, jotka perustuvat kyseisiin direktiiveihin mutta täyttävät samalla terveen kilpailun vaatimukset. Komissio muistuttaa, että verolainsäädännön lähentämisen nykytilanteen mukaan direktiiveillä verohelpotukset ainoastaan sallitaan, niitä ei edellytetä.

(49) Saksa kiistää kyseisten direktiivien kilpailuoikeudellisten näkökohtien ensisijaisuuden. Tämän väitteen yhteydessä on muistettava, että edellä esitetystä seuraa, että käsiteltävänä olevan veronpalautuksen kaltaisten tukien yhteensopivuus kilpailusääntöjen kanssa on joka tapauksessa – siis vaikka kilpailuoikeudelliset näkökohdat eivät olisi ensisijaisia – tutkittava perustamissopimuksen mukaisesti. Tästä seuraa edelleen, että kysymys kilpailuoikeudellisten näkökohtien ensisijaisuudesta on merkityksetön ([14]).

(50) Kyseisillä direktiiveillä ei myöskään millään muulla tavoin rajoiteta perustamissopimuksella komissiolle annettua 87 artiklan 3 kohdan vapautuksien soveltamista koskevaa harkinta- ja toimintavaraa.

(51) Edellä mainittujen yhteisön suuntaviivojen 3.5 kohta heijastaa valtiontukia koskevan politiikan ja yhteisen maatalouspolitiikan perusperiaatteita. Siinä säädetään, että yksinomaan tuottajien taloudellisen aseman parantamiseen tarkoitetut yksipuoliset valtiontuet, jotka eivät millään tavoin edistä alan kehitystä, ja erityisesti pelkästään hinnan, määrän, tuotantoyksikön tai tuotantovälineyksikön perusteella myönnettävät tuet katsotaan toimintatuiksi, jotka eivät sovellu yhteismarkkinoille.

(52) Kuten edellä on esitetty, käsiteltävänä olevia tukia ei ole sidottu alan uudenaikaistamiseksi tehtäviin investointeihin (esimerkkeinä voidaan mainita lämmöneristyksen parantaminen tai energiatehokkuutta parantavat investoinnit). Tällaiset tuet saattavat päinvastoin hidastaa tarpeellisten mukautusten (kuten edellä mainittujen) toteuttamista. Siten ala pysyy riippuvaisena näistä tuista. Kehitystä ei tapahdu tai se on vastaavasti hitaampaa. Toisin kuin yksittäiset kolmannet osapuolet esittävät, tukien vuoksi ei synny kannustavaa vaikutusta tarvittavien investointien tekemiseksi, ja lisäksi ne jopa heikentävät korkeiden energianhintojen muodostamaa jo olemassa olevaa kannustinta. Käsiteltävänä olevat tuet on siten luokiteltava edellä määritellyiksi toimintatuiksi.

(53) Uudet maa- ja metsätalousalan valtiontukea koskevat suuntaviivat vuosiksi 2007–2013 ([15]) tulivat voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2007. Suuntaviivojen 172 kohdassa määrätään direktiivin 2003/96/EY perusteella myönnettyjen sääntöjenvastaisten veronpalautusten osalta taannehtivasta sovellettavuudesta. Sama pätee direktiivin 92/81/ETY perusteella myönnettyihin sääntöjenvastaisiin veronpalautuksiin. Tämä edellyttää kuitenkin, että näiden direktiivien ehdot täyttyvät eikä maataloudessa sovelleta verojen eriyttämistä. Koska käsiteltävänä oleva toimenpide hyödyttää vain tiettyjä maatalousyrityksiä, ei 172 kohta muodosta perustetta, jonka nojalla komissio voisi katsoa kyseisten veronpalautusten soveltuvan yhteismarkkinoille.

(54) Saksa haluaa perustella tukien soveltuvuutta ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevilla yhteisön suuntaviivoilla. Komissio on myös harkinnut ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen (jäljempänä 'ympäristötukea koskevat suuntaviivat') 23 kohdan sekä 51 kohdan ja sitä seuraavien kohtien soveltamista. Kyseisissä kohdissa toimintatuet sallitaan tietyin edellytyksin. Vuoden 2000 maatalouden suuntaviivojen 5.6.2 kohdassa viitataan ympäristötukea koskeviin suuntaviivoihin.

(55) Ympäristötukea koskevien suuntaviivojen 23 kohdassa todetaan, että toisinaan on hyväksyttävää myöntää tietyntyyppisille yrityksille verovapautuksia tai veronhuojennuksia veroista, joilla on myönteisiä vaikutuksia ympäristönsuojeluun, jotta vältetään yritysten joutuminen vaikeaan kilpailutilanteeseen, jos tällaiset toimenpiteet ovat tarpeen kaikista tuotteista kannettavien verojen käyttöönoton tai ylläpitämisen takaamiseksi.

(56) Komissio muistuttaa, että ympäristötukea koskevien suuntaviivojen 50 kohdan mukaan verotustoimenpiteiden on edistettävä merkittävällä tavalla ympäristönsuojelua. On varmistettava, että poikkeukset tai verovapautukset eivät luonteensa puolesta haittaa yleisten tavoitteiden saavuttamista.

(57) Myöhemmin toimitettujen asiakirjojen (tutkimus) avulla Saksa on osoittanut, että energiaveron korottamisesta huolimatta energiankulutus on jatkuvasti pienentynyt ja että sekä vihannesten että koristekasvien kasvihuoneviljelyn energiatehokkuus on parantunut.

(58) Tästä syystä komissio otaksuu, että kyseiset yritykset ovat ymmärtäneet ympäristönsuojelua koskevien parannusten tarpeellisuuden.

(59) Ympäristötukea koskevissa suuntaviivoissa erotetaan toisistaan yhtäältä uudet verot (51.1 kohta) ja toisaalta jo kannettavat verot (51.1. ja 52 kohta).

(60) Laki kivennäisöljyn verottamisesta oli voimassa, kun sitä 16 päivänä elokuuta 2001 muutettiin kivennäisöljyverolain muuttamisesta annetulla lailla, jolla veronpalautukset sallittiin. Kivennäisöljyveron on siksi katsottava olleen muutoslain esittämisajankohtana suuntaviivojen 51.2 ja 52 kohdassa tarkoitettu "jo kannettava vero".

([14]) Ks. ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 27.9.2000 antama tuomio asiassa T-184/97, BP Chemicals v. komissio, Kok. 2000, s. II-3145, 59 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

([15]) EUVL C 319, 27.12.2006, s. 1.

(61) Suuntaviivojen 51.2 kohdan mukaan 51.1 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä voidaan soveltaa jo kannettaviin veroihin, jos molemmat seuraavat edellytykset täyttyvät samanaikaisesti: a) verolla on oltava selkeästi myönteinen vaikutus ympäristönsuojeluun, ja b) tuensaajayrityksiin sovellettavista poikkeuksista on päätetty kyseisen veron käyttöönoton yhteydessä tai niiden on oltava tarpeen taloudellisissa olosuhteissa tapahtuneiden merkittävien muutosten vuoksi, jotka asettavat yritykset erityisen vaikeaan kilpailutilanteeseen. Veronalennus ei saa jälkimmäisessä tapauksessa ylittää taloudellisissa olosuhteissa tapahtuneiden muutosten aiheuttamaa kustannusten lisääntymistä. Kun lisäkustannukset poistuvat, veronalennuksen myöntäminen on lopetettava.

(62) Kyseisissä a ja b alakohdissa mainittujen edellytysten on täytyttävä samanaikaisesti, jotta ympäristötukea koskevien suuntaviivojen 51.1 kohtaa voidaan soveltaa. Kyseisen kohdan b alakohdassa tarkoitetusta ensimmäisestä vaihtoehdosta, jonka mukaan poikkeuksista on täytynyt päättää kyseisen veron käyttöönoton yhteydessä, komissio toteaa, että kaikki veronhuojennukset on myönnetty vasta verolain hyväksymisen jälkeen eikä sen hyväksymisen yhteydessä. Tästä syystä ensimmäinen edellytys ei täyty. Toinen vaihtoehto edellyttää yhtäältä todistetta siitä, että asianomaisten yritysten taloudellisissa olosuhteissa on tapahtunut merkittävä muutos, toisaalta todistetta siitä, että veronalennuksen määrä ei ylitä taloudellisissa olosuhteissa tapahtuneiden muutosten aiheuttamaa kustannusten lisääntymistä. Saksa ei ole toimittanut sellaisia todisteita, joiden perusteella komissio voisi päätellä näiden edellytysten täyttyvän. Tästä syystä myöskään b alakohdan toinen edellytys ei täyty. Näin ollen 51.2 kohtaa ei voida soveltaa.

(63) Komissio on tutkinut, voidaanko 52 kohtaa soveltaa. Kyseisessä kohdassa määrätään, että jos jo kannettavaa veroa korotetaan merkittävästi ja jäsenvaltio katsoo poikkeusten olevan tarpeen tietyille yrityksille, sovelletaan 51.1. kohdassa vahvistettuja, uusia veroja koskevia ehtoja. Tästä syystä on tutkittava, onko veroja korotettu merkittävästi ja täyttyvätkö ympäristötukea koskevien suuntaviivojen 51.1 kohdassa vahvistetut ehdot.

(64) Kaikkia jo kannettuja veroja korotettiin vähintään 20 prosenttia (ks. liite I). Komissio pitää tätä ympäristötukea koskevien suuntaviivojen 52 kohdassa tarkoitettuna merkittävänä korotuksena. Komissio panee merkille, että Saksan mukaan poikkeukset ovat tarpeen kasvihuoneviljelyalan tuensaajayritysten elinkelpoisuuden kannalta.

(65) Suuntaviivojen 52 kohdan nojalla voidaan kuitenkin myöntää vain sellaisia veronpalautuksia, jotka eivät ylitä alkuperäisen veron korotuksen määrää, eli niitä voidaan myöntää niin sanotusti vain jo kannetun veron uuden osan osalta. Suuntaviivojen 52 kohta koskee uusiin veroihin sovellettavia määräyksiä. Tästä seuraa, että veronkorotusta arvioidaan vastaavasti samalla tavoin kuin uuden veron käyttöönottoa. Tätä vastaavuutta voidaan soveltaa vain veron uuteen, korotuksen muodostamaan osaan. Vain tällä tavoin voidaan varmistaa, että ne lisäperusteet, joita jo kannettavien verojen arvioinnissa on sovellettava, otetaan huomioon veronkorotusta arvioitaessa. Tämän edellytyksen pohjalta komissio toteaa seuraavaa:

(66) Lämmitysöljyn osalta alkuperäistä veroa korotettiin 40,90 eurosta/1 000 litraa 61,35 euroon/1 000 litraa. Komissio katsoo näin ollen, että alkuperäisen verotason (eli 40,90 euroa/1 000 litraa) ylittävät veronalennukset eivät ole perusteltavissa ympäristötukea koskevilla suuntaviivoilla eivätkä ne siksi sovellu yhteismarkkinoille.

(67) Metaanin osalta alkuperäistä veroa korotettiin 1,87 eurosta/MWh 3,476 euroon/MWh (1 päivästä huhtikuuta 1999 lähtien) ja edelleen 5,50 euroon/MWh (vuodesta 2003 lähtien). Komissio katsoo näin ollen, että alkuperäisen verotason (eli 1,87 euroa/MWh) ylittävät veronalennukset eivät ole perusteltavissa ympäristötukea koskevilla suuntaviivoilla eivätkä ne siksi sovellu yhteismarkkinoille.

(68) Nestekaasun osalta alkuperäistä veroa korotettiin 25,56 eurosta/1 000 kg 38,34 euroon/1 000 kg (1 päivästä huhtikuuta 1999 lähtien) ja edelleen 60,60 euroon/1 000 kg (vuodesta 2003 lähtien). Komissio katsoo näin ollen, että alkuperäisen verotason (eli 25,56 euroa/1 000 kg) ylittävät veronalennukset eivät ole perusteltavissa ympäristötukea koskevilla suuntaviivoilla eivätkä ne siksi sovellu yhteismarkkinoille.

(69) Tukien sen osan osalta, joka ei ylitä vuoden 1999 veronkorotuksen määrää, on komissio myös tutkinut, täyttyvätkö 51.1 kohdan b alakohdan edellytykset (joita 52 kohdan mukaan voidaan soveltaa).

(70) Suuntaviivojen 51.1 kohdan b alakohdan mukaan poikkeuspäätökset kymmenen vuoden ajaksi voidaan hyväksyä kahdessa tapauksessa, vaikka tuki olisi alenematon. Lisäksi seuraavien kahden edellytyksen on täytyttävä: a) kun alennus myönnetään yhteisön verosta, yrityksen maksaman veron määrän on oltava merkittävästi yhteisön vähimmäisverokantaa korkeampi, jotta yrityksiä kannustettaisiin parantamaan ympäristönsuojelua; b) kun alennus myönnetään yhteisön veron puuttuessa kannetusta kansallisesta verosta, yrityksen maksaman veron määrän on vastattava vähintään *merkittävää* osaa kansallisesta verosta. Vaihtoehtoisesti ympäristötukea koskevissa suuntaviivoissa edellytetään vaihtoehtoisten toimenpiteiden (esim. vapaaehtoisten sopimusten) käyttöä. Tällä ei kuitenkaan tässä yhteydessä ole merkitystä.

(71) Kolmesta asianomaisesta tuotteesta – lämmitysöljystä, metaanista ja nestekaasusta – ennen vuoden 1999 veronkorotusta kannettu alkuperäinen vero ylitti yhteisön vähimmäisverotason:

Lämmitysöljyn yhteisön vähimmäisverotaso vuosina 2001–2003 oli 18,00 euroa/1 000 litraa ([16]) ja vuosina 2004–2006 21,00 euroa/1 000 litraa ([17]); se oli siis alempi kuin alkuperäinen verotaso 40,90 euroa/1 000 litraa.

Metaanin osalta yhteisön vähimmäisveroaste vuosina 2004–2006 oli 0,54 euroa/MWh; se oli siis alempi kuin alkuperäinen verotaso 1,87 euroa/MWh.

Nestekaasun osalta yhteisön vähimmäisveroaste oli 0,00 euroa/1 000 kg; se oli siis alempi kuin alkuperäinen verotaso 25,56 euroa/1 000 kg.

(72) Sellaisten polttoaineiden osalta, joille *ei ollut* vuosiksi 2001–2003 asetettu yhteisön vähimmäisveroastetta, määrätään vuonna 2001 annettujen ympäristötukea koskevien suuntaviivojen 51.1 kohdan b alakohdan toisessa luetelmakohdassa, että yritysten on maksettava vähintään merkittävä osa kansallisesta verosta. Tähän on syynä se, että niitä tulee kannustaa parantamaan ympäristönsuojelua koskevia toimintatapojaan. Komission käytännön mukaan merkittävänä osana voidaan yleensä pitää 20 prosenttia tai tapauskohtaisen energiankulutuksen perusteella kutakin energiamuotoa koskevan direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa yhteisön vähimmäisveroastetta.

(73) Vaikka laskelmien perustana käytettäisiin korkeinta kyseisenä ajanjaksona sovellettua verokantaa, joka oli 5,50 euroa/MWh vuonna 2003, on 20 prosentin kynnysarvo 1,10 euroa/MWh, joka jää alle alkuperäisen verotason (1,87 euroa/MWh).

(74) Näistä syistä komissio tulee siihen tulokseen, että siltä osin kuin veronalennukset eivät ylitä vuoden 1999 korotusta edeltävää alkuperäistä verotasoa, 51.1 kohdan b alakohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

(75) Lämmitysöljyn osalta komissio pitää alkuperäisen verotason (40,90 euroa/1 000 litraa) ylittävää veronalennuksen osaa yhteismarkkinoille soveltumattomana, ja sitä osaa, joka ei ylitä alkuperäistä verotasoa (alennus 61,35 eurosta/1 000 litraa 40,90 euroon/1 000 litraa) yhteismarkkinoille soveltuvana.

(76) Metaanin osalta komissio pitää alkuperäisen verotason (1,87 euroa/MWh) ylittävää veronalennuksen osaa yhteismarkkinoille soveltumattomana, ja sitä osaa, joka ei ylitä alkuperäistä verotasoa (alennus 3,476 eurosta/MWh vuosina 2001 ja 2002 sekä 5,50 eurosta/MWh vuosina 2003–20061, 87 euroon/MWh) yhteismarkkinoille soveltuvana.

(77) Nestekaasun osalta komissio pitää alkuperäisen verotason (25,56 euroa/1 000 kg) ylittävää veronalennuksen osaa yhteismarkkinoille soveltumattomana, ja sitä osaa, joka ei ylitä alkuperäistä verotasoa (alennus 38,34 eurosta/1 000 kg vuosina 2001 ja 2002 sekä 60,60 eurosta/1 000 kg vuosina 2003–2006) yhteismarkkinoille soveltuvana.

([16]) Vähimmäisveroaste kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/82/ETY 5 artiklan 5 kohdan mukaan.

([17]) Vähimmäisveroaste energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY 4 artiklan 1 kohdan sekä liitteen I taulukon C mukaan.

(78) Komissio toteaa, että vuosina 2001–2004 myönnetty tuki oli perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan (nykyisin 88 artiklan 2 kohdan) vastainen, koska siitä ei ilmoitettu ajoissa komissiolle eikä siitä odotettu komission päätöstä.

(79) Saksa esittää, että tuki on ollut komission tiedossa jo 29 päivästä elokuuta 2001 lähtien, mutta komissio on käynnistänyt perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn vasta 22 päivänä lokakuuta 2005. Saksan näkemyksen mukaan käsiteltävänä oleva päätös tulee liian myöhään, ja viitaten asetuksen (EY) N:o 659/1999 10 artiklan 1 kohtaan se pitää sitä hyvän hallinnon periaatteiden vastaisena. Saksa esittää siksi vastaväitteenään, ettei komissiolla enää ole toimivaltaa tuen yhteismarkkinoille soveltuvuuden toteamiseen.

(80) Sääntöjenvastaisiin tukiin ei kuitenkaan sovelleta asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklassa tarkoitettuja lyhyitä tutkinnan määräaikoja. Hyvän hallinnon periaatteita voidaan tässä yhteydessä kuitenkin soveltaa. Komissio korostaa kuitenkin, että Saksalle 13 päivänä helmikuuta 2002 osoittamassaan päätöksessä C(2002) 441 lopullinen se varasi oikeuden tutkia tukien sääntöjenmukaisuuden.

(81) Saksan mainitseman ajankohdan (29. elokuuta 2001) ja tutkintamenettelyn aloittamisen (20. lokakuuta 2005) välisenä aikana komissio on esittänyt Saksalle vähintään kolme tietojensaantipyyntöä sekä pitänyt yhden kokouksen Saksan edustajien kanssa. Se sai myös vasta tänä ajanjaksona tiedon veronpalautusjärjestelmän molemmista kaksivuotisista jatkamisista. Samana ajanjaksona Saksa toimitti komissiolle peräti viisi lisätietoja sisältänyttä ilmoitusta. Jo se seikka, että Saksa toimitti kyseisenä ajanjaksona komissiolle viisi ilmoitusta, osoittaa, etteivät tiedot Saksankaan näkemyksen mukaan olleet riittävän täydelliset, jotta komissio olisi voinut tehdä päätöksen käsiteltävänä olevassa asiassa. Vetoaminen RSV-asiassa annettuun tuomioon ei sekään muuta tätä asiaa. Tapaus, johon kyseinen tuomio perustuu, on erilainen. Toisin kuin nyt käsiteltävässä tapauksessa komissiolla oli tuolloin jo yksityiskohtaiset tiedot tuesta, ja lisäksi se oli jo tehnyt päätöksen perustoimenpiteestä. Myöskään yhteisöjen tuomioistuimen asiaa koskevan oikeuskäytännön perusteella komission ei siis voida väittää syyllistyneen laiminlyöntiin. Asetuksen (EY) N:o 659/1999 10 artiklan 1 kohtaa ei ole rikottu.

(82) Tuen ilmoitetun osan (ex N 189/2005) osalta sen paremmin Saksa kuin kolmannet osapuolet eivät ole nimenomaisesti väittäneet asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja tutkinnan määräaikoja rikotun. Lisäksi Saksa ei ole käyttänyt kyseisen direktiivin 5 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä.

(83) Tästä syystä Saksan esittämät, asetuksen (EY) N:o 659/1999 konkreettista soveltamista koskevat perustelut eivät ole päteviä.

(84) Komissio huomauttaa, että käsiteltävänä olevan tukiohjelman puitteissa myönnetyt sääntöjenvastaiset ja yhteismarkkinoille soveltumattomiksi katsottavat tuet on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan [nykyisin 88 artikla] soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([18]) 14 artiklan 1 kohdan mukaan perittävä takaisin.

(85) Asetuksen 14 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa: ”Komissio ei saa vaatia tuen takaisinperimistä, jos tämä olisi yhteisön lainsäädännön jonkin yleisen periaatteen vastaista.” Komissiolla on velvollisuus ottaa oma-aloitteisesti huomioon sellaiset erityiset olosuhteet, joiden vuoksi tämä on perusteltua ([19]).

(86) On tutkittava, voidaanko käsiteltävänä olevassa tapauksessa soveltaa jotakin yhteisön lainsäädännön yleistä periaatetta, kuten luottamuksensuojan tai oikeusvarmuuden periaatetta, jonka perusteella sääntöjenvastainen ja yhteismarkkinoille soveltumaton tuki voidaan jättää perimättä takaisin tuensaajilta.

(87) Luottamuksensuojan periaate on yhteisön lainsäädännössä vahvistettu yleinen periaate. Ennen kuin tällaisia perusteltuja odotuksia voi syntyä, komission on vahvistettava tietyn toimenpiteen lainmukaisuus. Tästä syystä yhteisön hallinnon täytyy olla jollain toiminnallaan tai suhtautumistavallaan synnyttänyt perusteltuja odotuksia. ([20])

([18]) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

([19]) Ks. tuomio asiassa 223/85, Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabrieken en Scheepswerven NV v. komissio, Kok. 1987, s. 4617.

([20]) Ks. yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot asiassa C-265/85, Van den Bergh en Jurgens v. komissio, Kok. 1987, s. 1155, 44 kohta, ja asiassa C-152/88, Sofrimport v. komissio, Kok. 1990, s I-2477, 26 kohta, sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiot asiassa T-290/97, Mehibas Dordtselaan v. komissio, Kok. 2000, s. II-15, 59 kohta, ja asiassa T-223/00, Kyowa Hakko Kogyo v. komissio, Kok. 2003, s. II-2553, 51 kohta.

(88) Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeusvarmuuden periaatetta loukataan, kun epävarmat ja epäselvät olosuhteet luovat moniselitteisen oikeudellisen tilanteen, joka komission pitää selvittää ennen kuin se ryhtyy minkäänlaisiin toimenpiteisiin määrätäkseen jo maksetut tuet palautettaviksi ([21]).

(89) Saksa ei ole tarkemmin selittänyt, miksi takaisinperiminen sinänsä olisi hyvän hallinnon vastaista. Sääntöjenvastaiset ja yhteismarkkinoille soveltumattomiksi katsottavat tuet on 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan mukaan lähtökohtaisesti perittävä takaisin.

(90) Poikkeuksen muodostavat ainoastaan tapaukset, joissa takaisinperiminen olisi yhteisön lainsäädännön yleisten periaatteiden vastaista. Tällaista yleisperiaatteiden vastaisuutta ei voida todeta. Saksan mahdollinen luottamus ei ollut perusteltu eikä sitä ollut suojattava. Se ei ollut perusteltu, koska tuista ei ollut ilmoitettu. Tästä syystä Saksa ei voinut luottaa näiden tukien jatkuvuuteen, varsinkin kun komissio vielä kiinnitti 13 päivänä helmikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä Saksan huomion mahdolliseen valtiontukien valvontaan. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan harkitseva elinkeinonharjoittaja olisi voinut ja hänen olisi pitänyt kysyä Saksalta, oliko tuista ilmoitettu komissiolle, ja saada näin tietää mahdollisen takaisinperimisen riskistä ([22]). Jos hän on tietoisesti tai huolimattomuuttaan laiminlyönyt tämän, hänen luottamustaan ei ole suojattava.

(91) Saksan väitteeseen, jonka mukaan se olisi saanut komission virkamiesten suullisista lausumista sen käsityksen, että kyseinen tuki soveltuu yhteismarkkinoille, komissio toteaa, että vain sillä, eli vastuullisella kollegiolla, on toimivalta tehdä tällaisia päätöksiä. Lisäksi se toteaa, että mikään komission asiakirja ei anna aihetta päätellä käsiteltävänä olevien tukien soveltuvan yhteismarkkinoille.

(92) Mitä tulee huomautukseen, jonka mukaan mahdollinen tukien takaisinperiminen uhkaisi saattaa monet yritykset maksukyvyttömyystilaan, komissio muistuttaa, että osa tuista on tarpeen periä takaisin, jotta voidaan palauttaa edeltänyt asiaintila eli vääristymätön kilpailutilanne. Mikäli yksittäiset yritykset eivät selviydy tästä, tämä on vain seurausta markkinatalouden ehdoilla tapahtuvasta kilpailusta.

(93) Tässä päätöksessä esitettyjen näkökohtien perusteella on selvää, että oikeusvarmuuden vuoksi kyseisiä tukia ei voida jättää perimättä takaisin.

(94) Siksi myönnetyt veronpalautukset on periaatteessa perittävä takaisin, mikäli ne julistetaan soveltumattomiksi yhteismarkkinoille.

(95) Päätös koskee käsiteltävänä olevaa veronpalautusta, ja se, samoin kuin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan mukainen tukien takaisinperiminen, on pantava välittömästi toimeen.

(96) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaan sääntöjenvastaista tukea koskevissa kielteisissä päätöksissä komissio päättää, että asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta. Näin ollen Saksan on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet yhteismarkkinoille soveltumattomiksi katsottujen myönnettyjen tukien perimiseksi takaisin tuensaajilta. Saksan on kehotettava asianomaisia tuensaajia maksamaan tuet takaisin kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta. Takaisin perittäviin tukiin sisällytetään korko, joka lasketaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 mukaisesti.

(97) Tämän tukiohjelman puitteissa myönnetyt tuet, jotka täyttivät tuen myöntämisen ajankohtana neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 perusteella annettujen komission asetusten tai muiden hyväksyttyjen tukiohjelmien edellytykset, soveltuvat kuitenkin yhteismarkkinoille siltä osin kuin ne eivät ylitä sallittuja intensiteettejä.

(98) Komission kokemuksen perusteella voidaan todeta, että hyvin pienet tukimäärät eivät tiettyjen edellytysten täyttyessä kuulu perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

([21]) Asiassa T-308/00, Salzgitter AG v. komissio, 1. heinäkuuta 2004 annettu tuomio, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa, 180 kohta.

([22]) Deufil Gmbh&Co. KG v. komissio, Kok. 1987, s. 901.

(99) Asetuksen (EY) N:o 1860/2004 ([23]) mukaan tuki, jonka määrä ei ylitä 3 000 euroa tuensaajaa kohti kolmen vuoden ajanjakson aikana (tähän määrään sisältyvät yritykselle myönnetyt vähämerkityksiset tuet), ei vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan eikä vääristä tai uhkaa vääristää kilpailua, ja sen vuoksi se ei kuulu perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

(100) Asetuksen (EY) N:o 1860/2004 5 artiklan mukaan sama koskee ennen kyseisen asetuksen voimaantuloa myönnettyä tukea, jos tuki täyttää kaikki asetuksen 1 ja 3 artiklassa säädetyt edellytykset.

(101) Tammikuun 1 päivänä 2008 asetus (EY) N:o 1860/2004 korvattiin 20 päivänä joulukuuta 2007 annetulla asetuksella (EY) N:o 1535/2007 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maataloustuotteiden tuotannon alalla ([24]). Tällä asetuksella yhdelle ja samalle edunsaajalle myönnettävän vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä korotettiin tuen muodosta ja tavoitteista riippumatta 7 500 euroon minkä tahansa kolmen verovuoden pituisen ajanjakson aikana. Tuen määrä ei saa ylittää jäsenvaltiolle vahvistettua kokonaismäärää, joka vastaa 0,6 prosenttia vuosituotannosta.

(102) Kyseisen asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”tätä asetusta sovelletaan ennen 1 päivää tammikuuta 2008 maataloustuotteiden tuotannon alalla toimiville yrityksille myönnettyyn tukeen edellyttäen, että mainitut tuet täyttävät kaikki 1–4 artiklassa vahvistetut edellytykset, lukuun ottamatta 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua suoraa viittausta tähän asetukseen.”

(103) Asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa säädetään, että vähämerkityksisen tuen, joka on myönnetty 1 päivänä tammikuuta 2005 alkavalla ja kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen loppuvalla ajanjaksolla ja joka täyttää asetuksen (EY) N:o 1860/2004 maataloustuotteiden tuotannon alaa koskevat soveltamisedellytykset tämän asetuksen voimaantulopäivään saakka, ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita eikä siihen näin ollen sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta.

([23]) EUVL L 325, 28.10.2004, s. 4.
([24]) EUVL L 337, 21.12.2007, s. 35.

(104) Näin ollen komissio katsoo, että enintään 3 000 euron suuruiset veronalennukset eivät ole valtiontukea edellyttäen, että asetuksessa (EY) N:o 1860/2004 asetetut edellytykset täyttyivät myöntämisajankohtana, ja että enintään 7 500 euron suuruiset veronpalautukset eivät ole valtiontukea edellyttäen, että asetuksessa (EY) N:o 1535/2007 asetetut edellytykset täyttyivät myöntämisajankohtana.

VI **PÄÄTELMÄT**

(105) Valtiontuki, jonka Saksa on sääntöjenvastaisesti ja perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohtaa rikkoen myöntänyt maa- ja metsätalousyrityksille kasvihuoneiden tai katettujen tilojen lämmittämiseen kasvien tuotantoa varten kivennäisöljyverolain muuttamisesta annetun lain ja ympäristöverouudistuksen jatkamisesta annetun lain mukaisesti tai jota se aikoo myöntää direktiivin saattamisesta osaksi kansallista oikeusjärjestystä annetun lain mukaisesti, ei tämän päätöksen 75–77 kohdan perusteella sovellu yhteismarkkinoille, ja mikäli sitä on myönnetty, se on perittävä takaisin asianomaiselta ajanjaksolta.

(106) Muilta osin valtiontuki, jonka Saksa on myöntänyt maa- ja metsätalousyrityksille kasvihuoneiden tai katettujen tilojen lämmittämiseen kasvien tuotantoa varten kivennäisöljyverolain muuttamisesta annetun lain ja ympäristöverouudistuksen jatkamisesta annetun lain mukaisesti tai jota se aikoo myöntää direktiivin saattamisesta osaksi kansallista oikeusjärjestystä annetun lain mukaisesti, soveltuu yhteismarkkinoille.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontukiohjelma, jonka Saksa on toteuttanut tai aikoo toteuttaa maa- ja metsätalousyrityksille kasvihuoneiden tai katettujen tilojen lämmittämiseen kasvien tuotantoa varten kivennäisöljyverolain muuttamisesta annetun lain ja ympäristöverouudistuksen jatkamisesta annetun lain sekä direktiivin saattamisesta osaksi kansallista oikeusjärjestystä annetun lain mukaisesti, ei sovellu yhteismarkkinoille siltä osin kuin se ylittää alkuperäisen verotason, joka oli lämmitysöljyn osalta 40,90 euroa/1 000 litraa, metaanin osalta 1,87 euroa/MWh ja nestekaasun osalta 25,26 euroa/1 000 kg.

2 artikla

Muilta osin valtiontukiohjelma, jonka Saksa on toteuttanut tai aikoo toteuttaa maa- ja metsätalousyrityksille kasvihuoneiden tai katettujen tilojen lämmittämiseen kasvien tuotantoa varten kivennäisöljyverolain muuttamisesta annetun lain ja ympäristöverouudistuksen jatkamisesta annetun lain sekä direktiivin saattamisesta osaksi kansallista oikeusjärjestystä annetun lain mukaisesti, soveltuu yhteismarkkinoille.

3 artikla

Saksan on kumottava 1 artiklassa tarkoitettu tukiohjelma.

4 artikla

1. Saksan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 1 artiklassa tarkoitetun ja tuensaajille maksetun tuen perimiseksi takaisin.

2. Takaisinperittävään tukeen sisällytetään korko alkaen siitä, kun tuki asetettiin tuensaajien käyttöön, tuen todelliseen takaisinperintään asti.

Korko perustuu asetuksen (EY) N:o 794/2004 V lukuun.

3. Saksan on peruutettava 1 artiklassa tarkoitetun tuen vielä maksamattomat maksusuoritukset, joiden eräpäivä on tämän päätöksen tekopäivän jälkeen.

4. Tuki on maksettava takaisin viipymättä kansallisen oikeuden mukaisten menettelyjen mukaisesti, jos niissä mahdollistetaan päätöksen välitön ja tehokas täytäntöönpano.

5. Saksan on pantava tämä päätös täytäntöön neljän kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta.

5 artikla

1. Saksan on tiedotettava komissiolle tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi toteutettavien kansallisten menettelyjen etenemisestä, kunnes ne on saatettu päätökseen

2. Saksan on toimitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta seuraavat tiedot:

a) luettelo tuensaajista, jotka ovat saaneet tämän päätöksen 1 artiklassa tarkoitettua tukea, ja kunkin tuensaajan kyseisen tukiohjelman puitteissa saaman tuen kokonaismäärä;

b) kultakin tuensaajalta takaisinperittävän tuen kokonaismäärä (tuki ja siitä perittävä korko);

c) tarkka kuvaus toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi;

d) asiakirjat, jotka osoittavat, että tuensaajat on määrätty maksamaan tuki takaisin.

3. Kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta Saksan on esitettävä komission pyynnöstä selostus tämän päätöksen noudattamiseksi jo toteutetuista tai suunnitelluista toimenpiteistä. Selostuksessa on myös ilmoitettava täsmällisesti tuensaajalta jo takaisinperityn tuen ja koron määrä (ks. liite II).

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 11 päivänä maaliskuuta 2008.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

LIITE I

ENERGIATUOTTEIDEN VERORASITUS

Lämmitysöljy

Vuosi	Lakisääteinen verokanta	Kivennäisöljyverolain 25 §:n 3a momentin 1 kohdan 1.2 alakohdan mukainen verohelpotus 1. elokuuta 2006 alkaen: Energiaverolain 54 §:n 2 momentin 1 alakohta ja 3 momentti	Kivennäisöljyverolain 25 §:n 3a momentin 1 kohdan 1.4 alakohdan mukainen verohelpotus 1. elokuuta 2006 alkaen: Energiaverolain 58 §:n 2 momentin 1 alakohta C 39/2005	Nettoverorasitus	EU:n vähimmäisveroaste
	euroa/1 000 litraa				
31.3.1999 asti	40,90 (1)				
1.4.1999 lähtien	61,35 (2)				
2000	61,35 (2)				
2001	61,35 (2)	16,36	40,90	4,09 (3)	18,00 (5)
2002	61,35	16,36	40,90	4,09 (3)	18,00 (5)
2003	61,35	8,18	40,90	12,27 (4)	18,00 (5)
2004	61,35	8,18	40,90	12,27 (4)	21,00 (6)
2005	61,35	8,18	40,90	12,27 (4)	21,00 (6)
2006	61,35	8,18	40,90	12,27 (4)	21,00 (6)

(1) Maaliskuun 31 päivään 1999 asti lämmitysöljyn lakisääteinen verokanta oli 80,00 DM/1 000 litraa. Vertailun helpottamiseksi se esitetään euroina (vaihtokurssi: 1 euro = 1,95583 DM).

(2) Huhtikuun 1 päivästä 1999 lähtien lämmitysöljyn lakisääteinen verokanta oli 120,00 DM/1 000 litraa. Vertailun helpottamiseksi se esitetään euroina (vaihtokurssi: 1 euro = 1,95583 DM).

(3) Selkeyden vuoksi nettoverorasituksessa ei ole otettu huomioon kivennäisöljyverolain 25 §:n 4 momentissa asetettua perusmaksua (omavastuu), joka oli 409 euroa. Yksilöllinen nettoverorasitus riippuu kulutusmäärästä.

(4) Selkeyden vuoksi nettoverorasituksessa ei ole otettu huomioon kivennäisöljyverolain 25 §:n 4 momentissa (1 elokuuta 2006 lähtien: energiaverolain 54 §:n 3 momentti) asetettua perusmaksua (omavastuu), joka oli 205 euroa. Yksilöllinen nettoverorasitus riippuu kulutusmäärästä.

(5) Vähimmäisveroaste kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/82/ETY 5 artiklan 3 kohdan mukaan.

(6) Vähimmäisveroaste energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY 4 artiklan 1 kohdan sekä liitteen I taulukon C mukaan.

Metaani

Vuosi	Lakisääteinen verokanta	Kivennäisöljyverolain 25 §:n 3a momentin 1 kohdan 3.2 alakohdan sekä 4 momentin mukainen verohelpotus 1. elokuuta 2006 alkaen: Energiaverolain 54 §:n 2 momentin 2 alakohta ja 3 momentti	Kivennäisöljyverolain 25 §:n 3a momentin 1 kohdan 3.4 alakohdan mukainen verohelpotus 1. elokuuta 2006 alkaen: Energiaverolain 58 §:n 2 momentin 2 alakohta C 39/2005	Nettoverorasitus	EU:n vähimmäisveroaste
	euroa/MWh				
31.3.1999 asti	1,87 [1]				
1.4.1999 lähtien	3,476 [2]				
2000	3,476 [2]				
2001	3,476 [2]	1,308	1,84 [3]	0,328 [4]	yhdenmukaistamaton
2002	3,476	1,308	1,84 [3]	0,328 [4]	yhdenmukaistamaton
2003	5,50	1,464	3,00	1,036 [5]	yhdenmukaistamaton
2004	5,50	1,464	3,00	1,036 [5]	0,54 [6] [7]
2005	5,50	1,464	3,00	1,036 [5]	0,54 [6] [7]
2006	5,50	1,464	3,00	1,036 [5]	0,54 [6] [7]

[1] Maaliskuun 31 päivään 1999 asti metaanin lakisääteinen verokanta oli 3,60 DM/MWh. Vertailun helpottamiseksi se esitetään euroina (vaihtokurssi: 1 euro = 1,95583 DM).

[2] Huhtikuun 1 päivästä 1999 joulukuun 31 päivään 2001 metaanin lakisääteinen verokanta oli 6,80 DM/MWh. Vertailun helpottamiseksi se esitetään euroina (vaihtokurssi: 1 euro = 1,95583 DM).

[3] Elokuun 1 päivänä 2002 annetun kivennäisöljyverolain (BGBl. I, s. 2778) 25 §:n 3a momentin 3.4 kohdan mukainen verohelpotuksen määrä.

[4] Selkeyden vuoksi nettoverorasituksessa ei ole otettu huomioon kivennäisöljyverolain 25 §:n 4 momentissa asetettua perusmaksua (omavastuu), joka oli 409 euroa. Yksilöllinen nettoverorasitus riippuu kulutusmäärästä.

[5] Selkeyden vuoksi nettoverorasituksessa ei ole otettu huomioon kivennäisöljyverolain 25 §:n 4 momentissa asetettua perusmaksua (omavastuu), joka oli 205 euroa. Yksilöllinen nettoverorasitus riippuu kulutusmäärästä.

[6] Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY 4 artiklan 1 kohta sekä liitteen I taulukko C.

[7] Laskettuna megawattituntia kohti (taulukko C: 0,15/0,30 euroa gigajoulelta bruttolämpöarvosta mitattuna)

Nestekaasu

Vuosi	Lakisääteinen verokanta	Kivennäisöljyverolain 25 §:n 3a momentin 1 kohdan 4.2 alakohdan sekä 4 momentin mukainen verohelpotus 1. elokuuta 2006 alkaen: Energiaverolain 54 §:n 2 momentin 3 alakohta ja 3 momentti	Kivennäisöljyverolain 25 §:n 3a momentin 1 kohdan 4.4 alakohdan mukainen verohelpotus 1. elokuuta 2006 alkaen: Energiaverolain 58 §:n 2 momentin 3 alakohta C 39/2005	Nettoverorasitus	EU:n vähimmäisveroaste
	euroa /1 000 kg				
31.3.1999 asti	25,56 (1)				
1.4.1999 lähtien	38,34 (2)				
2000	38,34 (2)				
2001	38,34 (2)	10,22	25,56	2,56 (3)	0,00 (5)
2002	38,34	10,22	25,56	2,56 (3)	0,00 (5)
2003	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (5)
2004	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (6)
2005	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (6)
2006	60,60	14,02	38,90	7,68 (4)	0,00 (6)

(1) Maaliskuun 31 päivään 1999 asti nestekaasun lakisääteinen verokanta oli 50,00 DM/1 000 kg. Vertailun helpottamiseksi se esitetään euroina (vaihtokurssi: 1 euro = 1,95583 DM).

(2) Huhtikuun 1 päivästä 1999 joulukuun 31 päivään 2001 nestekaasun lakisääteinen verokanta oli 75,00 DM/1 000 kg. Vertailun helpottamiseksi se esitetään euroina (vaihtokurssi: 1 euro = 1,95583 DM).

(3) Selkeyden vuoksi nettoverorasituksessa ei ole otettu huomioon kivennäisöljyverolain 25 §:n 4 momentissa asetettua perusmaksua (omavastuu), joka oli 409 euroa. Yksilöllinen nettoverorasitus riippuu kulutusmäärästä.

(4) Selkeyden vuoksi nettoverorasituksessa ei ole otettu huomioon kivennäisöljyverolain 25 §:n 4 momentissa asetettua perusmaksua (omavastuu), joka oli 205 euroa. Yksilöllinen nettoverorasitus riippuu kulutusmäärästä.

(5) Kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/82/ETY 6 artiklan 3 kohta.

(6) Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY 4 artiklan 1 kohta sekä liitteen I taulukko C.

LIITE II

Tiedot maksetuista, takaisinperittävistä ja takaisinperityistä tukimääristä

Tuensaaja	Tukiohjelman puitteissa maksetun tuen kokonaismäärä (°)	Takaisinperittävä kokonaismäärä (°) (pääoma)	Jo takaisin perityn tuen kokonaismäärä (°)	
			Pääoma	Korko

(°) Miljoonaa kansallista valuuttayksikköä.